

herved afsnit 5.3., indebærer artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at et sådant krav ikke må have den virkning, at herboende personer i praksis afskæres muligheden for frit at udøve og manifestere deres religion eller tro.

Et krav om tilknytning til et herværende trossamfund er ikke i strid med artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, såfremt herboende personer har mulighed for at udøve og manifestere deres religion eller praksis uafhængigt af muligheden for at opnå opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.v. Det forhold, at trossamfundet – eventuelt i forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse til en udenlandsk religiøs forkynder m.v. – har mulighed for at blive omfattet af Kirkeministeriets godkendelsesordning, jf. afsnit 5.3., indebærer endvidere, at der ikke herved foretages et indgreb i retten til frit at udøve og manifestere sin religion eller tro, uanset at trossamfundets virke i praksis er afhængigt af muligheden for at få udenlandske religiøse forkyndere m.v. her til landet. Hvis en – eventuelt nyetableret – religiøs sammenslutning godkendes af Kirkeministeriet som trossamfund, vil der således i overensstemmelse med forslaget kunne meddeles opholdstilladelse til religiøse forkyndere og missionærer m.v. inden for trossamfundet.

Det er endvidere ikke i strid med artikel 9 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention at stille et krav om selvforsørgelse, jf. herved afsnit 5.1., eller et værdighedskrav, jf. herved afsnit 5.4., til den udlænding, der søger om opholdstilladelse som religiøs forkynder eller missionær m.v., når der ikke herved foretages et indgreb i herboende personers gudsydelse, eller når indgrebet er nødvendigt og begrundet i hensynet til den offentlige orden m.v., herunder retten til at kontrollere udlændinges indrejse og ophold.

På den baggrund er det regeringens vurdering, at de foreslåede ændringer i reglerne om opholdstilladelse til religiøse forkyndere m.v. ikke begrænser den religiøse mangfoldighed i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonvention eller Danmarks øvrige internationale forpligtelser, jf. ovenfor.

6. Opstramning af reglerne om udlændinge på såkaldt tålt ophold

Der befinder sig i Danmark et mindre antal udlændinge, der på den ene side opfylder de grundlæggende betingelser for at blive meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), idet de vurderes at ville være i risiko for forfølgelse ved en tilbagevenden til hjemlandet, men som på den anden side har begået forbrydelser af en sådan grovhed, at de er udelukket

fra at få opholdstilladelse. Disse udlændinge opholder sig i Danmark på såkaldt tålt ophold.

6.1. Gennemførte lovinitiativer over for udlændinge på såkaldt tålt ophold

I sommeren 2002 gennemførte regeringen de første initiativer i udlændingeloven, der særligt retter sig mod udlændinge på såkaldt tålt ophold.

Ved lov nr. 362 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven (Initiativer mod terrorisme m.v. – opfølgning på FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001 om bekæmpelse af terrorisme), blev der således indført en pligt for Udlændingestyrelsen til hvert halve år, eller når der i øvrigt er anledning til det, at undersøge, om udlændinge, der er udelukket fra asyl i Danmark, kan sendes ud af landet uden at risikere forfølgelse i hjemlandet, jf. udlændingelovens § 49 b, jf. § 32 b.

Endvidere blev der indført hjemmel til, at politiet kan bestemme, at en udlænding, som er udelukket fra asyl, skal melde sig hos politiet med jævne mellemrum – som udgangspunkt hver 14. dag, jf. udlændingelovens § 34, stk. 3.

Hvis udlændingen ikke efterkommer meldepligten, kan udlændingen straffes med bøde eller fængsel i indtil fire måneder, jf. udlændingelovens § 60, stk. 1.

Herudover blev der indført hjemmel til, at udlændinge, der ikke overholder meldepligten gennem længere tid – f.eks. nogle måneder – kan frihedsberøves, såfremt det er nødvendigt for at afgøre, om der er opstået mulighed for udsendelse, jf. udlændingelovens § 36, stk. 7 (tidligere stk. 5).

Med lovændringen gennemførtes endvidere en skærpelse af reglerne i udlændingelovens § 10 om udelukkelse fra opholdstilladelse på grund af kriminalitet og af reglerne i udlændingelovens § 19 om inddragelse af opholdstilladelser.

I forlængelse af disse tiltag blev det ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven med flere love (Afskaffelse af de facto-flygtningebegrebet, effektivisering af asylsagsbehandling, skærpede betingelser for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse og stramning af betingelserne for familiesammenføring m.v.) fastsat, at Udlændingestyrelsen – medmindre særlige grunde taler derimod – bestemmer, at en udlænding, der er meddelt afslag på asyl, men som ikke kan udsendes af landet, fordi den pågældende herved risikerer forfølgelse, skal tage ophold på et bestemt asylcenter, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 8.

Udlændinge på såkaldt tålt ophold skal efter forarbejderne til udlændingelovens § 42 a, stk. 8, i lovfor-